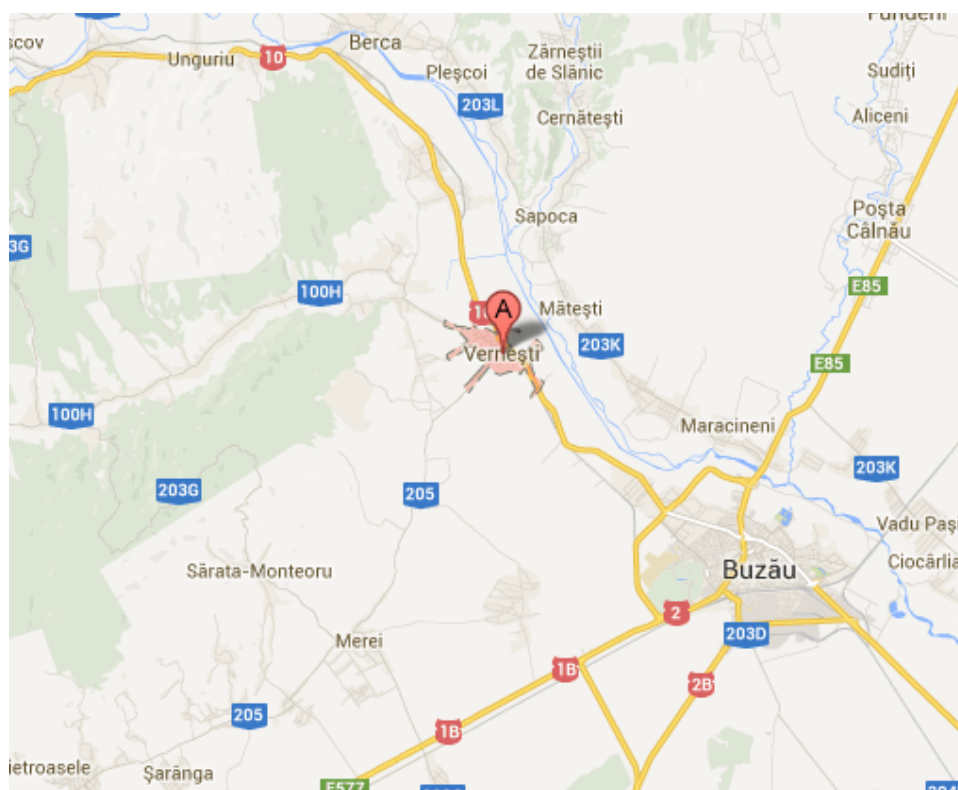

CAPITOLUL 2

PROFIL SOCIO-ECONOMIC AL COMUNEI VERNEȘTI

2.1 Localizare geografică

Comuna Vernești este una dintre cele 87 unități administrativ-teritoriale ale județului Buzău. Comuna este situată la 45°13' latitudine nordică și 26°44' longitudine estică de-a lungul drumului național DN10 care leagă Buzăul de Brașov, aflându-se la numai 9 km depărtare de municipiul Buzău, reședința județului Buzău. Din această șosea, la Vernești se ramifică șoselele județene DJ100H, care duce în susul Nișcovului spre Tisău și mai departe spre Mizil (județul Prahova) și DJ205, care duce de-a lungul versantului sudic al Dealului Istrița către Merei, Pietroasele și Năeni. Comuna este traversată și de calea ferată Buzău- Nehoiașu care este deservită de stațiile Vernești și Candești.

Comuna este situată în zona Subcarpaților de Curbură, satele sale componente fiind situate fie pe cursul râului Buzău, fie pe cursul pârâului Nișcov sau în depresiuni adăpostite climateric. Vernești se învecinează la sud cu satul Lipia (comuna Merei), la nord cu satele Valea Nucului și Pleșcoi (comuna Berca), la est având vecine comunele Săpoca și Mărăcineni iar în vest comuna Tisău.

2.2 Scurt istoric

Verneștiul a apărut ca urmare a necesității de protecție și adăpost în vremurile de urgie. Din documentele bisericești, aflăm că în zona Văii Nișcovului și a Verneștiului au fost 20 de mănăstiri, ceea ce a justificat denumirea de „Athos” al ortodoxiei române. În timp, în jurul acestor centre spiritual și în lungul văii Nișcovului au apărut numeroase așezări stabile. Astfel a apărut și nevoia de terenuri pentru așezări, culturi agricole și pășunat deși acest bazin era ocupat în cea mai mare parte de păduri. Așezările din lungul Nișcovului, unde populația creștea numeric rapid nu mai puteau asigura terenuri în spațiul limitat al teraselor și glacisurilor văii Nișcovului astfel că s-au căutat noi terenuri pe tributarii Nișcovului (Tisău, Izvoranu, Bărbunceanca) pentru noile gospodării. Cu timpul noile cătune au crescut numeric, au apărut altele noi și de-a lungul a câteva secole a fost conturată istoria comunei Vernești.

Se pare ca numele localității ar proveni din radicalul slav ”Veru” (credincios). Toponimia satului Cârломănești de exemplu se pare ca are legătură cu numele unor boieri care au trăit aici Cârlova și Manea.

Descoperirile arheologice atestă existența unor așezări omenești în zona comunei Vernești încă din perioada neoliticului, atât cultura Boian (în special pe teritoriul actualelor sate Cândești și Cârломănești) cât și Gumelnița¹. La Cârломănești se află în curs de cercetare o importantă davă, centru politic, economic, cultural-religios și social al dacilor din secolele II-I î.Hr. În cursul săpăturilor arheologice au fost dezvelite și cercetate numeroase clădiri și anexe gospodărești (vetre, gropi). Materialul arheologic descoperit este extrem de bogat și constă în: ceramică lucrată la mână sau la roată, unelte, ustensile, arme, podoabe, piese de harnașament și un tezaur de monede din argint. O importanță deosebită, printre descoperirile de la Cârломănești, o au fragmentele de statuete zoomorfe și antropomorfe, ce apar în număr foarte mare (câteva sute).²

Lupul dacic de la Cârломănești (sec. I î.Hr.)

Săpăturile arheologice atestă și continuitatea vieții pe aceste meleaguri atât în epoca bronzului (cultura Monteoru 2000-1200 î. HR) cât și din a doua epocă a fierului. Epoca fierului este în special reprezentată prin așezări geto-tracice întărite. Apropiindu-ne de era noastră, descoperim inclusiv dovezi ale existenței așezămintelor din perioada geto-dacică, aici fiind descoperit un bust uman despre care se presupune ca îl reprezintă pe Burebista. Dacii erau harnici și liniștiți, de aceea trecerea popoarelor migratoare prin aceste zone le-a distrus echilibrul cu care erau obișnuiți. Pe teritoriul satului Cârломănești au fost descoperite monede emise de cetatea Dyrrachium care atestă existența geto-dacilor în vremuri străvechi

¹ Descoperirile lui Vasile Pârvan (1972)

² www.citbuzau.ro – Muzeul Județean Buzau

Primul document ce vorbește despre existența localității este hrisovul lui Radu Voievod , document ce datează din 15 iunie 1499 în care acesta spune „Întărește stăpânire la boierul său jupân Chicos... asupra părților lor din Fântânele, Vernești, Plășicoi, Gugești...³”.

În primele documente se vorbește despre Vernești ca despre o zonă unde existau dani de vin și vii. Satul Săsenii Noi este amintit pentru prima dată în anul 1534.

Structura actuală a comunei Vernești nu este cea din timpuri străvechi. În anul 1902, în Marele Dicționar Geografic al României, Ioan Lahovari preciza mai multe comune : Vernești, Cîndești, Valea Teancului (sat desființat și unificat cu Zoreștiul) și Gura Nișcovului. În 1902 Verneștiul era o comună rurală formată din trei cătune: Aguda, Clinciu, Vernești (dintre toate acestea astăzi doar Vernești mai există). Numărul locuitorilor era de 790.

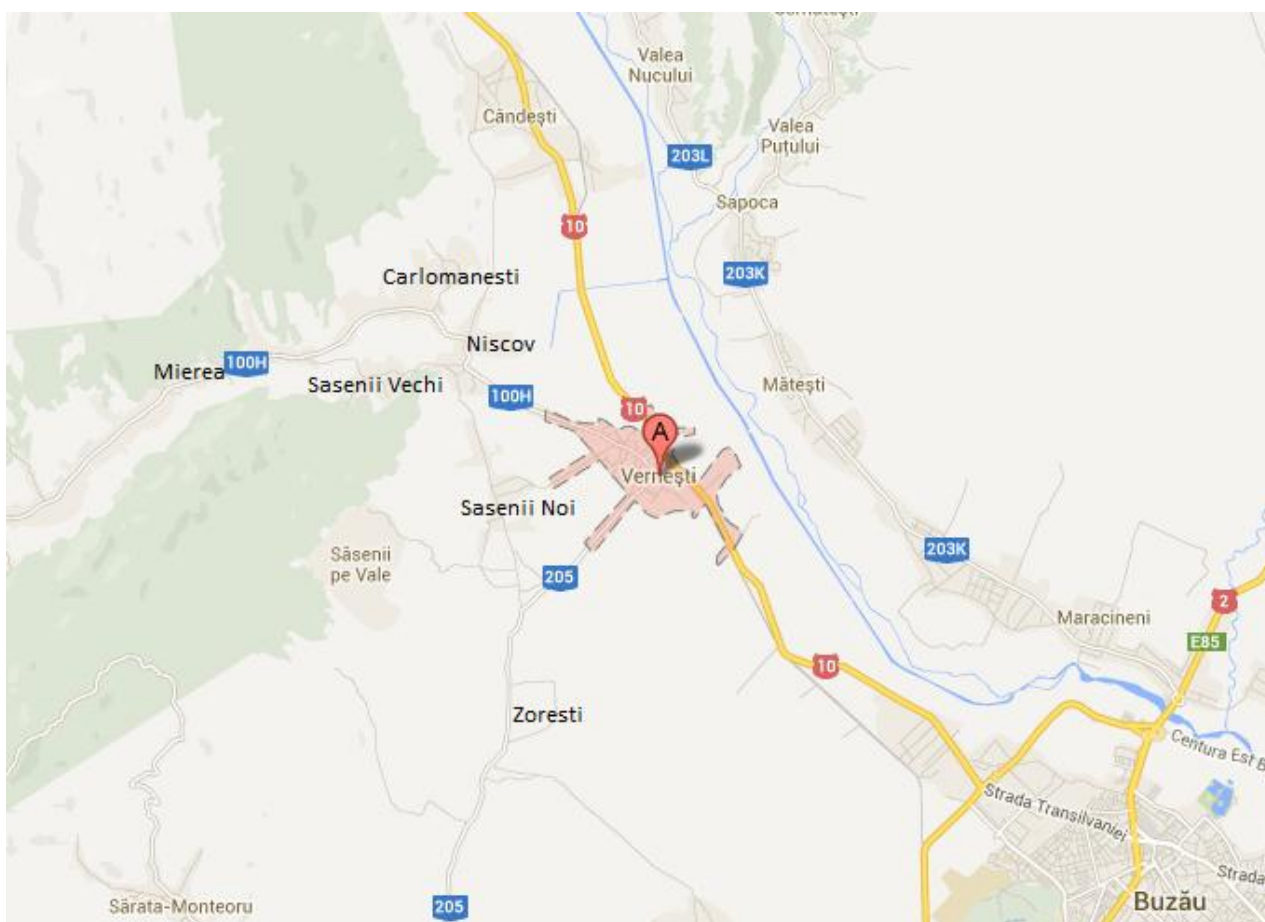
Comuna dispunea de o școală, două biserici deservite de doi preoți, doi cântăreți și doi paracliseri. Catedrala era cea cu hramul la 25 Martie, zidită în 1714 și terminată în 1721, în zilele Domnilor Ștefan Cantacuzino și Nicolae Mavrocordat de către jupân Jipa și Stanciu Vernescu.

În comuna existau 190 boi, 52 vaci, 22 viței, 3 bivolițe. 31 cai, 8 iepe, 5 mânji, 700 oi și 174 porci. În comună existau 16 stupi. Suprafața era de 1860 ha.

Lahovari vorbește despre comuna Vernești ca fiind o comună foarte ”vechie” – ”Căt. Liscești(Agudul) a fost înființat de Leaschina, care a adus oameni pe moșia sa iar Clinciul e mai noi. Vernești a fost în sec. XVII proprietatea Grecenilor , aici frații Radu și Șerban au scris multe din operele lor. Tot aici e locul natal al familiei Marghiloman. Lahovari poziționează comuna în zonă de șes, puțin deluros. Târgul de toamnă avea loc la Valea Teancului. Căile de acces precizate era șoseaua județeană Buzău-Frontiera (prin Vernești), șoseaua vecinală Vernești-Nișcovul- Tisăul și alte drumuri naturale.

În prezent granițele comunei sunt cele prezentate la începutul capitolului, multe însă dintre denumirile folosite de George Lahovari fiind încă folosite doar în limbajul popular al localnicilor. Comuna Vernești numără 10 sate componente : Cîndești, Cîrlomănești, Mierea, Nenciu, Nișcov, Săsenii Noi, Săsenii Vale, Săsenii Vechi, Vernești (reședința) și Zorești.

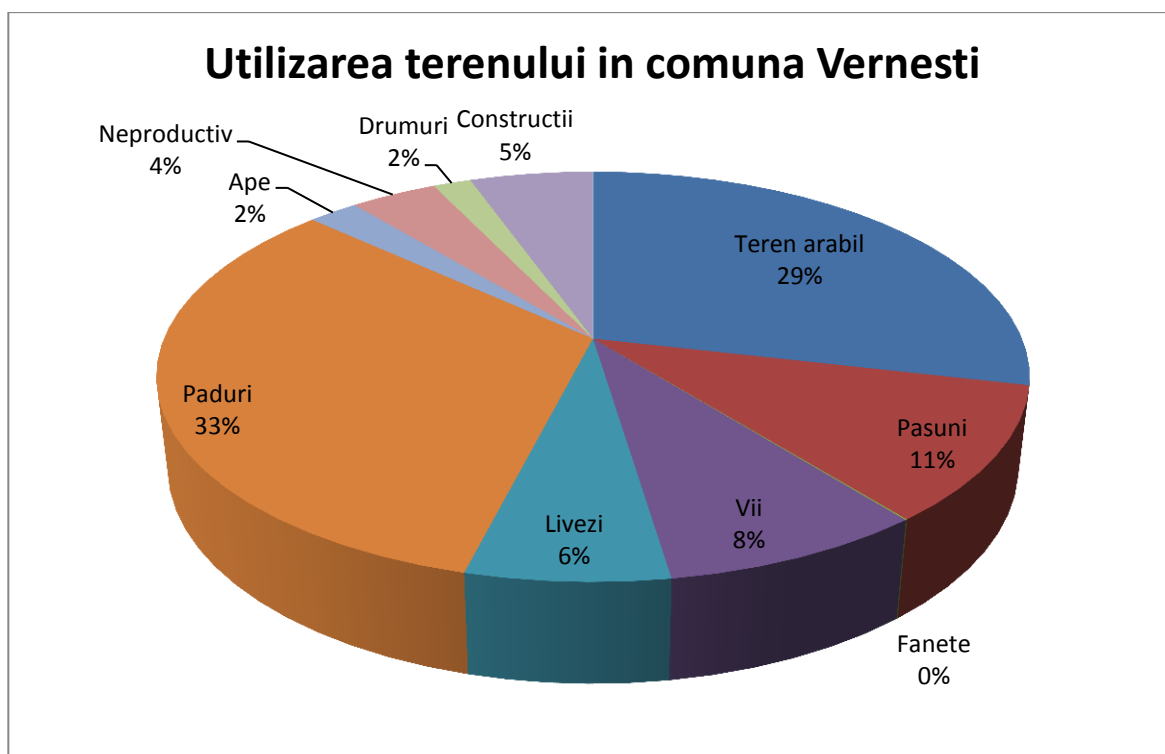
³ Monografia judeșului Buzău, ediția 2002, pagina 364

Sursa: googlemaps.com

Din punct de vedere administrativ, Vernești este o comună de dimensiune mare, cu o suprafață de 9399,2 ha, terenului agricol fiindu-i rezervate 5071,8 ha. Din acestea 2690 ha e teren arabil, 998,3 ha sunt pășuni, 5,8 ha sunt fânețe, viile ocupă 780 ha, livezile 596,5 ha.

Terenul neagricol acoperă 4327,3 ha, din care apele ocupă 208,5 ha, pădurile 3087,5 ha, drumurile 158,08 ha, construcțiile de toate felurile 512,9 ha iar teren neproductiv 359,8 ha. O mare parte din populația activă lucrează însă în municipiul Buzău atât datorită proximității cât și datorită posibilităților mai mari de găsire a unui loc de muncă.

Terenurile ocupate de vii ocupă versanții cu expunere sudică și sud-estică a pârâului Nișcov din cadrul localităților Săsenii de Vale, Cârломănești și Nișcov, reprezentând 3% (7,84 km²) din suprafața totală a bazinului Nișcov. Prelucrarea strugurilor din această zonă constituie încă una din activitățile economice de bază ale localității Vernești.

Pomii fructiferi ocupă suprafețe relativ restrânse în apropierea localităților: Mierea, Cârломănești. Structura livezilor e reprezentată de prun și măr și ocupă versanții cu orientări sudice și sud-estice ale pârâului Nișcov.

2.3. Resursele naturale

Din punct de vedere genetic, relieful este reprezentat de conul de depunere, terasele, și albia majoră a râului Buzău. Comuna Vernești se află pe partea vestică a râului Buzău, la o altitudine de 122 m.

Resursele naturale nu sunt un punct de interes pentru zona Vernești. Studiile făcute în trecut nu au descoperit nici petrol, nici gaze naturale, singurele elemente utilizabile fiind terenul, rocile, argilele și nisipul din albia râului. Acestea sunt folosite îndeosebi la construcții, la pavaje

sau sunt folosite pentru întreținerea drumurilor. Localnicii folosesc resursele râului și pentru tencuială sau zidărie.

a) Climă si hidrografie

Comuna Vernești s-a dezvoltat de-a lungul pe râului Buzău și a Nișcovului cu afluenții săi (afluenți cu regim torențial de pe partea stângă - Pietrosul, Tisăul, Pietroșița, Țoguiul, Valea Seacă etc).

Clima este temperat–continentală. Temperatura medie anuală este în jurul valorii de 12°C, destul de aspră iarna cu temperaturi ce scad sub -20°C și cu veri călduroase, cu zile caniculare, în care temperaturile ating valori apropiate de 37°C. Temperatura maximă absolută înregistrată este de 39,6°C, iar cea minimă este de -29°C. Media anuală a precipitațiilor este între 400 mm și 500 mm.

Cea mai mare frecvență o au vânturile de iarnă din N-E și N. Vântul de N-E (Crivățul) are la Buzău o frecvență de 25% ceea ce nu se întâmplă și pentru Vernești datorită adăpostului oferit de dealuri. O frecvență relativ mare o au și vânturile din direcțiile S-V și N-V - între 10-20%.

Comuna Vernești se află pe partea vestică a râului Buzău, pe cursul căruia există o amenajare hidroenergetice: barajul Cândești, cu amenajarea hidroenergetică Cândești –Vernești - Simileasca (care alimentează cu apă “Sistemul de Irigații Câmpia Buzăului Est și respectiv Vest”).

Aprovizionarea cu apă de băut se realizează prin instalații centrale, din sursă captată de profunzime și care folosește procedeul de tratare prin clorinare.

b) Vegetația și fauna

Față de alte zone, vegetația din zona Vernești se distinge prin aceea că are un rol predominant protector, atenuând forța căderii picăturilor de ploaie, a torenților, iar rădăcinile arborilor pot chiar să fixeze alunecările superficiale. Rolul major al vegetației este dat de faptul că aceasta este cea care se interpune între agenții modelatori ai reliefului și învelișul de sol. Vegetația, consecință directă a condițiilor climatice și edafice, prezintă diferențieri în distribuție, impuse de către relief.

Vegetația zonală a depresiunii se încadrează în limitele a două subetaje ale foioaselor: subetajul pădurilor de gorun (*Quercus petraea*) și subetajul pădurilor de fag (*Fagus sylvatica*) caracteristic dealurilor înalte. Astfel principalele structuri forestiere sunt: fâgete pure, fâget amestecat din regiunea de dealuri, gorunete pure, goruneto-fâgete, șleauri de deal cu gorun și fag.

Cele mai mari suprafețe sunt ocupate de fâget amestecat din regiunea de dealuri, compusă din fag în amestec cu tei (*Tillia cordata*), frasin, carpen (*Carpinus betulus*), cireș, paltin de munte și rar gorun (*Quercus petraea*). Această este pădure în zonele mai înalte. Tocmai de aceea, principalele lucrări de replantare au loc aici, cu rolul atenuator pentru ceilalți factori externi. În distribuția vegetației se disting clar caracteristicile pădurilor de stejar îmbinate cu elemente de stepă și mediteraneene.

Suprafețe mici, amintiri ale codrilor de altădată sunt acoperite cu silvostepă, unde se remarcă păduri de stejar (stejarul pufos, stejarul brumariu, teiul alb) și elemente de stepă, specifice fiind păiușul, pelinul etc. Din cauza alunecărilor de teren s-a început un amplu proces de împădurire, prin plantarea multor hectare de salcâm mai ales în zonele deja erodate.

Există de asemenea fructe de pădure (măceșe, gherghine, porumbe). Tipic pentru zona aceasta este o specie de nuc, cel mai valoros nuc din țară: rotunda de Buzău (nucul cu cel mai mare conținut de miez).

Vegetația naturală este reprezentată de specii ierboase: pelinița, pălămida, pelinul, ciulinul, coada șoricelului, colilia, scaietele, spinul, brusturul. Prin și pe lângă terenurile cultivate cresc și plante cu flori frumoase: macul, neghina, cicoarea, mușetelul, păpădia, codița-șoricelului, unele dintre ele având virtuți terapeutice. Foarte răspândite sunt loboda și traista ciobanului. În stepă vegetația lemnoasă este rară, reprezentată mai ales de salcâm, dud, ulm, plop, tei și arbuști ca măceșul.

Fauna Verneștiului este specifică zonei de câmpie. Printre animalele nevertebrate terestre întâlnite aici se numără o serie de moluște, insecte, arahnide diverse, printre care o mențiune aparte o merită scorpionul carpatic.

Vertebratale terestre sunt larg reprezentate de amfibieni (broasca brună de pământ, salamandra, brotăcelul), reptile (șopârla cenușie, gușterul), păsări (vrabia, bufnița, cucuveaua, șoimul, grangurul, gaița, cucul, ciocănitoarea, privighetoarea, mierla, forfecuța, mamifere (orbetele, popândăul, hârciogul, cârțița, liliacul, șoarecele de câmp, iepurele). În apele curgătoare și în lacuri sunt multe specii de viermi moluște, crustacee, amfibieni și pești (caras, crap, biban și chiar păstrăv și lipan).

Așa cum am prezentat anterior, exploatarea resursele naturale subterane, a fost însoțită de numeroase degradări ale mediului și în special ale reliefului. Construirea de căi de comunicații (șosele, drumuri de acces) este un alt factor antropic important ce a impus modificări ale peisajului geomorfologic.

2.4. Populatia

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna Vernești făcea parte din plasa Sărata a județului Buzău și era compusă din cătunele Agudu, Clinciu și Vernești, cu o populație totală de 710 locuitori. În acea perioadă, pe actualul teritoriu al comunei, mai funcționau și comunele Valea Teancului (la poalele dealurilor, către Merei), Gura Nișcovului (pe cursul inferior al Nișcovului și Cândești (mai sus pe Buzău) în aceeași plasă Sărata.

Comuna Cândești era formată din cătunele Cândeștii de Jos, Cândeștii de Sus și Sătuc cu o populație de 1840 de locuitori în 381 de case. În comună funcționau 2 școli, având în total 113 elevi (din care 35 de fete), și 3 biserici.

Comuna Valea Teancului cuprindea cătunele Nisipu, Valea Teancului și Zorești, cu o populație totală de 1080 de locuitori; aici funcționau o școală la Zorești și două biserici.

Comuna Gura Nișcovului avea 2100 de locuitori ce trăiau în 491 de case, grupate în satele: Cârломănești, Mierea, Nișcovu, Nișcovu de peste Gârlă, Poșircești, Săsenii Noi, Săsenii Vechi și Valea-Săsenii Noi. Zona satului Nișcov deservise drept refugiu pentru locuitorii Buzăului, care își mutaseră târgul aici în timpul Războiului Ruso-Turc 1806 - 1812 când orașul a fost distrus. Satele cu numele de Săseni au fost populate prin secolul al XVII-lea de coloniști sași din Transilvania românizați în decursul timpului. Comuna Gura Nișcovului avea o școală cu 48 de elevi, și 4 biserici, la Nișcov, Cârломănești, Săsenii Noi și Săsenii Vechi.

În 1925, cele 4 comune făceau parte din plasa Nișcovului, comuna Vernești fiind chiar reședința acestei plăși. Comuna Vernești avea 790 de locuitori, Valea Teancului — 1805, Gura Nișcovului — 3529, iar Cândești — 1800.

În 1950, comunele au fost incluse în raionul Buzău al regiunii Buzăului și apoi (după 1952) al regiunii Ploiești. În timp, comuna Gura Nișcovului a luat numele de Nișcov, iar Valea Teancului pe acela de Zorești. În 1968, comunele Zorești, Cândești și Nișcov au fost desființate și incluse în comuna Vernești (doar satul Sătuc fiind transferat comunei Berca), comună ce a preluat și satul Nenciu de la fosta comuna Lipia. Alte sate au fost desființate și comasate atunci, astfel Cândeștii de Jos și Cândeștii de Sus au fost unite sub numele de Cândești, Agudu și Clinciu au fost incluse în satul Vernești, Nisipu și Valea Teancului în satul Zorești. Comuna Vernești a revenit de atunci în subordinea județului Buzău.

2.4.1. Structura socio–demografică a populației

a) Evoluția populației și potențialul demografic

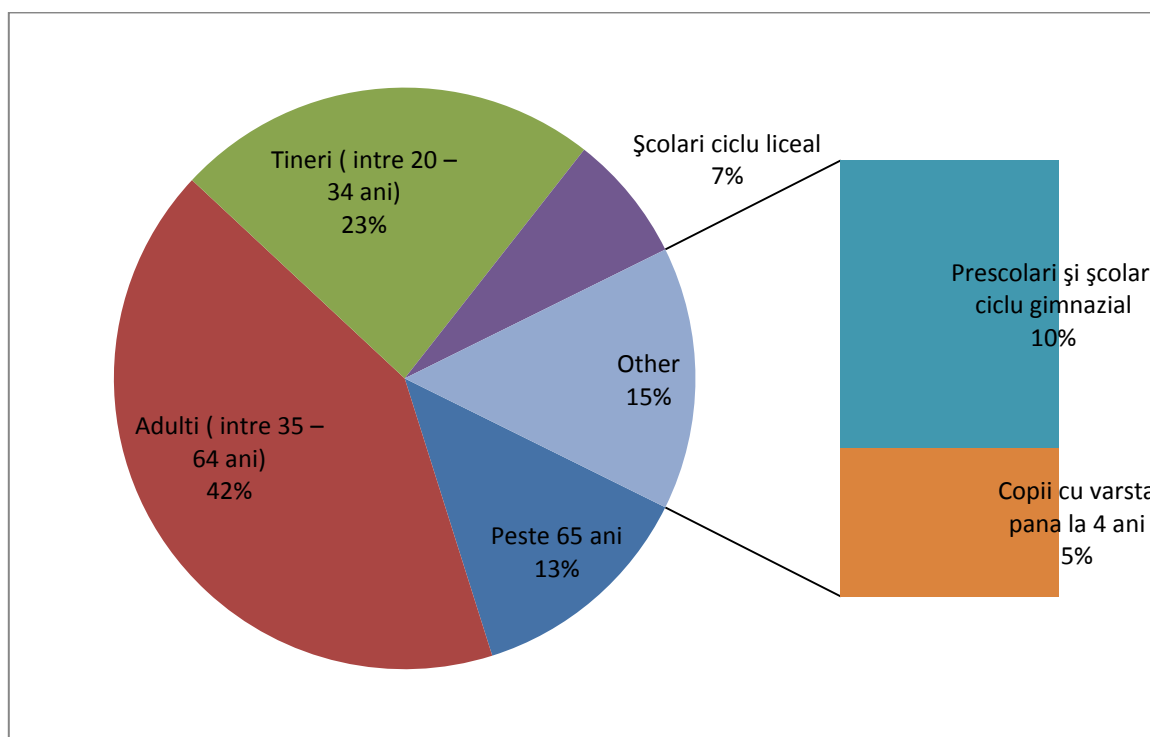
Numarul de locuitori în anul 2011 era de 9196 de locuitori, din care 4508 femei și 4688 bărbați.

Situație demografică	Barbați	Femei	Total
Peste 65 ani	578	925	1503
Adulți (cu vârsta cuprinsă între 35 – 64 ani)	1885	1750	3635
Tineri (cu vârsta cuprinsă între 20 – 34 ani)	1066	1021	2087
Școlari ciclu liceal	320	312	632
Prescolari și școlari ciclu gimnazial (între 5 - 14 ani)	435	454	889
Copii cu vârsta până la 4 ani	224	226	450
Total populație	4508	4688	9196

Nu se întrevăd evoluții deosebite pe termen scurt și mediu la acest capitol. Singurele măsuri care pot influența în mod pozitiv evoluția demografică sunt cele legate de activitățile economice și de echiparea tehnico-edilitară, măsuri ce depind numai de administrația locală.

b) Resurse Umane - Piata muncii

Datele prezentate la subcapitolul 4 a) Evoluția populației și potențialul demografic se prezintă grafic, astfel:

În urma datelor analizate, rezultă că populația majoritară este predominantă de adulți, în procent de 42%, urmată de tineri cu vârsta cuprinsă între 20-34 ani, cu un procent de 23%.

Ca și concluzie, se pot realiza investiții majore în comună, din partea mediului privat, cât și parteneriat public- privat deoarece există forță mare de muncă 65% (formată din adulți și tineri).

2.5. Infrastructura

a) Infrastructura de comunicații și transport

Comuna Vernești traversată de soseaua națională DN10, care leagă Buzăul de Brașov. Din această șosea, la Vernești se ramifică soselele județene DJ100H, care duce în susul Nișcovului spre Tisău și mai departe spre Mizil (județul Prahova), și DJ205, care duce de-a lungul versantului

sudic al Dealului Istrita către Merei, Pietroasele și Năeni. Comuna este traversată și de calea ferată Buzău - Nehoiasu, pe care este deservită de stațiile Vernești și Cândești.

b) Infrastructură de utilități

În comuna Vernești există parțial acces la gaze, apă, curent electric și accesul la calea ferată ce străbate comună. Sunt necesare extinderi ale rețelelor de infrastructură de utilități în anumite zone, extinderi precizate pe larg în "Anexe- fișe localități Vernești". Comuna Vernești se află în apropierea Municipiului Buzău, la 4 km.

2.6. Mediu

Depozitarea gunoaielor în locuri neamenajate oferă un aspect dezolant comunei, adăugându-se toxicitatea unora din materialele aruncate. Intervenția omului are efecte negative prin faptul că se accelerează procesul de eroziune, surpări, prăbușiri, atât prin defrișarea vegetației subarboricole și erbacee, cât și prin săpăturile făcute pentru a folosi material în construcții.

Un alt aspect negativ pentru mediu îl reprezintă absența unui sistem de canalizare și a unei stații de epurare și tratare a apelor reziduale.

2.7. Economia regiunii

a) Activități specifice zonei

Dacă înainte de anul 1989 localitatea se putea lăuda cu o bogată activitate în domeniul prelucrării lemnului, a pomiculturii și a viticulturii, astăzi nu au mai rămas decât unele umbre ale industriei de prelucrare a strugurilor, existând două combinate, unul la Vernești și altul la Zorești.

Cu toate acestea, apropierea de municipiul Buzău a făcut ca foarte mulți întreprinzători particulari să investească în zonă, prinzând contur unele activități particulare, axate în principal pe activități de panificație, și creștere a vacilor de lapte.

Activitățile specifice ale zonei aparțin domeniului agricultură.

Suprafața comunei este de 9174 ha din care suprafața teren intravilan 408,5 ha și teren extravilan 7765,5 ha.

b) Comerț și servicii

Structura pe ramură a agenților economici privați este determinată de activitățile comerciale. În regiune există posibilitatea ca aceste servicii să se îndrepte mai mult spre producție și servicii.

Activitățile terțiare sunt reprezentate prin cele elementare dar necesare pentru viața socială a unei comunități.

Celelalte tipuri de servicii (administrație, poștă) sunt corespunzător deservite de capacitățile existente.

Dintre întreprinzătorii ce își desfășoară activitatea pe raza localității se găsesc:

Nr. Crt.	Denumire
1	Aquario SRL
2	Aurelian Com 2005 SRL
3	C-tin Alex Constrult SRL
4	Casa de vinuri Zorești SA
5	Contact-El Com SRL
6	Damiad confectii textile SRL
7	Damirandi SRL
8	Danero Chris-Wine SRL
9	Electro&Construct SRL
10	Farmacia Bios SRL
11	Ginar Prod Panif SRL
12	Hertner servicii SRL
13	Kronberger Grup SA
14	Livio Rapid Trans SRL

2.8. Turismul

Turismul rural și agro-turismul sunt considerate potențiale activități alternative care, în zonele rurale vor continua să se dezvolte, date fiind peisajele unice, suprafața întinsă a peisajelor semi-naturale, ospitalitatea locuitorilor din mediul rural, conservarea tradițiilor precum și diversitatea resurselor turistice rurale. Se remarcă de asemenea existența unui mare potențial cultural în suficient exploatat, ca o consecință a lipsei centrelor de informare și promovare turistică la nivel local.

În prezent, turismul rural românesc se confruntă cu o criză puternică privind aspectele tehnice, financiare și educaționale, care invocă măsuri de susținere și impulsivare a dezvoltării sectorului, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ.

În comuna Vernești se află două situri arheologice și un monument de arhitectură de interes național. Așezarea de la „Coasta Popii” de la 800 m vest de satul Cândești datează din epoca migrațiilor (secolele al VI-lea–al VII-lea) și este unul din siturile eponime ale culturii Ipotești-Cândești. Celălalt sit arheologic major este cel de la Cârломănești, din punctul „Cetățuia”, la vest de cătunul Pietriș al acestui sat. El cuprinde o așezare din Epoca Bronzului (cultura Monteoru, mileniile al III-lea–al II-lea î.e.n.), o așezare din perioada Hallstadt (secolele al XII-lea–al V-lea î.e.n.) și o așezare dacică din perioada Latène (secolele al II-lea–I î.e.n.). Monumentul de arhitectură este vechea biserică „Adormirea Maicii Domnului” din Cândești, construită în 1650.

Cincisprezece obiective din comună sunt incluse în lista monumentelor istorice din județul Buzău ca monumente de interes local: patru dintre ele sunt monumente istorice: biserica „Sfinții Voievozi” (1824) din Cândești; conacul Cândeștilor din același sat (secolul al XVII-lea); biserica „Sfântul Ioan” (1841), cu zidul ei de incintă, din satul Săsenii Noi; și biserica „Buna Vestire” din satul Vernești.

Două sunt clasificate ca monumente funerare sau memoriale — crucea dintre vii (1724) de lângă biserica „Sfântul Ioan Blagoslovul” din Săsenii Noi și crucea de piatră din secolul al XIX-lea de pe DJ205 de la Zorești.

Între cele nouă situri arheologice de interes local din comună, se remarcă crama veche din secolele al XVIII-lea–al XIX-lea din marginea vestică a fostului sat Valea Teancului (acum parte din satul Zorești) și așezarea geto-dacică de la vest de același sat, din vârful Țigănoaia.

2.9. Educație și cultură

a) Învățământ

In comuna Vernești funcționează 5 gradinițe cu program normal și 4 școli gimnaziale.

Invatamant	Număr
Unitati de invatamant total	9
Scoli	4
Gradinite	5

b) Cultura

La nivel local, comuna Vernești deține 4 camine culturale din care: căminul cultural din satul Vernești a fost reabilitat, iar căminele culturale din satele Zorești, Nișcov, Candești necesită reabilitare.

c) Evenimente locale

Ziua comunei Vernești - 08 august

d) Biserici

Vernești - Biserica Buna Vestire (Vernești II)

Cindești - Biserica Adormirea Maicii Domnului

Biserica „Sfântul Ioan” (1841), cu zidul ei de incintă, din satul Săsenii Noi;

2.10. Agricultură și dezvoltare rurală

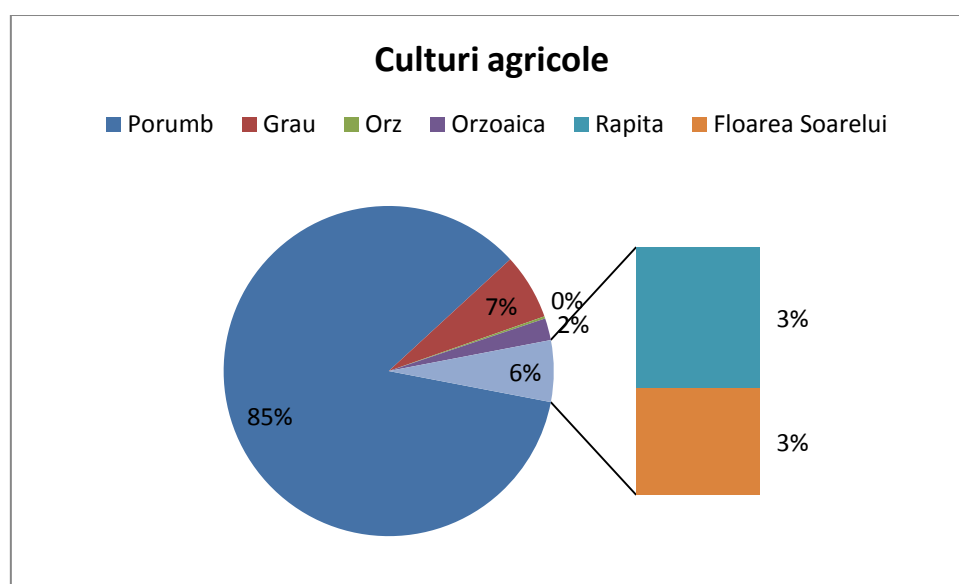
Condițiile climaterice și geografice favorabile zonei au determinat locuitorii să practice o serie de activități predominant agricole. Principalele activități care se desfășoară pe teritoriul administrativ al comunei este legat de agricultura și viticultură.

Pe teritoriu comunei s-au înființat 5 societăți agricole.

a) Producția vegetală

În comuna Vernești se cultivă în special porumb în procent de 85% și grâu în procent de 7%, restul culturilor se găsesc în procent de 9% astfel:

Culturi	Suprafata agricola cultivata/ha
Porumb	1980
Grau	150
Orz	5
Orzoaica	50
Rapita	80
Floarea Soarelui	60

b) Pomicultura

In comuna Vernești sectorul pomicol este dezvoltat în gospodării proprii, pentru consumul propriu, dintre acestea amintim: măr, păr, cireș, piersic.

c) Viticultura

Sectorul viticol este bine aspectat, ocupă o suprafață de 900 ha cu vița de vie nobilă. Tot pe raza comunei Vernești găsim și „Casa de vinuri Zorești – Vernești”.

d) Legumicultura

Pe raza comunei Vernești legumicultura este slab dezvoltată, se regăsește pe o suprafață de 14 ha tomate și 20 ha varză restul legumelor cultivându-se doar în gospodăriile localnicilor pentru consum propriu.